

Přemýšlím, jak začít, jak nastínit obsah a napadlo mě, že úvodem trocha poezie nikoho nezabije ...

DEVĚT LET

Proč chodit do školy, co nám vlastně dá?

Učit se - mučit se, jen nás ovládá.

Když se člověk zamyslí, je tomu tak -

číst, psát a počítat - učit se snad.

Základní vzdělání, to je jak med,

devět let na škole uteče hned.

První třída je jen hraní,

druhá je zase milá paní,

ve třetí už něco zvládáš,

v té čtvrté se pouze hádáš.

Šestá, sedmá uteče jako voda,
v osmé pak říkáš - to je škoda.

V deváté už prcháš pryč
a odhazuješ ten svůj klíč.

Vendula Hozáková, 9.B

TICHO ŠKOLNÍCH LAVIC

Tak všichni - pevně sevřenou pěst,

prvně vstupujeme do světla školních cest.

Tedy odsuzujeme se pro příštích devět let,

bez oddechu navštěvovat nevyzpytatelný školní svět.

A zatím nikdo z nás ani netuší,

jak se nám ticho školních lavic vryje do duší.

Tak neomylně odpočítávají se roky,
když školní chodbou brouzdaly naše kroky.

Proč dříve malou, sepjatou pěsti,

ztrácí se v nedohlednu i naše útlé dětství?

Teď snad už každý v koutku myslí tuší,

jak se nám ticho školních lavic vryvá do duší.

Tak nesmlouvavě přešel školní povinnosti čas,

co tak pronikavě poznamenal všechny z nás.

Teď opouští nás klidná školní planeta,

už každého vábí jiné tóny života.

Proč nám stále zní to ticho školních lavic v uších

a nejranější naše léta zůstávají tak hluboko
v našich duších?

Hana Dvořáková, 9.A

O ČEM SI DNES PŘEČTETE?

Tyto básničky nám napovídají, o čem bude převážně dnes řeč. O škole, dětech, učitelích...

Co bylo velkou společenskou událostí v našem městě, ostatně jako každý rok v červnu? Ano, jistě tušíte, že to byla školní akademie základní a mateřské školy a předposlední den školního roku i slavnostní vyřazení devátáků na městském úřadě. O tom všem a mnohém dalším si počtete (doufám, že s chutí) v červencovém Bakovsku.

Na těchto akcích jsem fungovala v roli fotografa-amatéra a máčkala jsem spoušť ostošest. Některé fotky jsou zdařilé, jiné méně, některé byly nepoužitelné. Digitální foťák je sice skvělá věc, ale na "momentky" je moc líný. A jelikož není v Bakovsku dostatek místa na zveřejnění všech fotografií, a ze zmenšeného formátu není stejně nic pořádně vidět, doporučím Vám otevřít si fotogalerii na stránkách města - www.bakovnj.cz. Tam je místa habaděj, tak jsem tam dala fotky všechny, z obou akademií i slavnostního vyřazení. Devátáci, pozor - najdete se tam všichni!!! Pro rodiče, a nejen pro ně, jsem zde připravila i fotoprůvodce mateřskou školou. Ostatně o ní bude dnes taky řeč. O tom jak funguje a co děti dělají, nám poví její ředitelka.

Původně jsme pro toto číslo plánovali rozhovor s ředitelkami mateřské i základní školy o tom co jim přinesl přechod škol do právní subjektivity. Co se u nich změnilo, s čím mají problémy a v čem se jim naopak vede lépe než před 1. lednem 2003. Pak jsme ale usoudili, že je necháme, aby nám

porozprávěly samy, o čem budou chtít. Takže si kromě o již výše zmíněných akcích přečtete i o tom, jak si školáci užívají mimo budovu školy, a mateřinka se představí "pěkně od podlahy".

Mnozí žáci bakovské školy se stali či stanou studenty mnichovohradištského gymnázia. Právě v době, kdy jsme finišovali s vydáním minulého čísla Bakovska, Mgr. Masopustová, a nejen ona, si byla zavzpomínat na studentská léta strávená právě na této střední škole. Probíhaly zde totiž oslavy.

Ani dnes nechybí článek z bakovské historie od PhDr. Bednáře. Jelikož je toto číslo věnováno školství, přinášíme něco z jeho historie. V minulém čísle jste si přečetli slohovou práci žákyně 8. třídy o historii bakovské školy. Dnes přinášíme její odbornější verzi a tak je můžete porovnat.

V úvodu se žákyně 9.A a 9.B zamyslely "ve chvílce poezie" nad školními léty. A my sáhneme ještě jednou do šuplíčku "áčákům" a podíváme se jak to vidí oni, tentokrát při hodině slohu, v úvaze na téma Devět let školní docházky.

Ba ne, budu spravedlivá, když Áčko článek, tak i Běčko článek! Než Mgr. Masopustová začne svůj rozhovor s ředitelkou ZŠ, tak si přečtete pár vět o školní akademii.

"Něco" z úřadu zde také najdete. Dozvíte se o tom, proč bylo zavřeno kino, kdo se staral o městskou kroniku, co se ve městě děje či bude dít, proč hořelo na Zvířeticích

Přeji příjemné počtení.

Magdalena Bulířová

AKCE ROKU 2003

Od začátku letošního roku 2003 byly provedeny nebo se připravují tyto stavby:

Středočeská plynárenská Praha provádí v Bakově v ulicích Na Výsluní, Smetanově, Tržní, Žižkově a Budovcově rekonstrukci svých plynořádkových sítí.

Stavební úřad vydal stavební povolení na zřízení okna do štítu v podkrovní rodinného domu č.p. 44 Malá Bělá pro uživatele městského objektu.

Bylo započato s vnitřní stavebními úpravami bytu v městském objektu č.p. 15, ul. Linkova.

Byla zpracována projektová dokumentace včetně stavebního povolení na stavební úpravy objektu č.p. 482 ve Fügnerově ulici (objekt bývalé Moděy), se změnou na bydlení.

Byly dokončeny stavební úpravy ve smuteční síni kaple Sv. Barbory a do konce roku bude zhotovena i nová fasáda.

V současné době se provádějí dokončovací práce na DPS - předkolaudační finiš!

Před dokončením jsou podklady k zahájení územ-

ního řízení o využití akce "Sanace pozemků pod Vápeníkovými a v Podstráních".

V současné době je zpracovávána projektová dokumentace (komunikace a infrastruktura) v lokalitě Na Výsluní - I. etapa. Projekt by měl být dokončen v říjnu 2003.

Bylo započato s oplocením lokality Pod Vápeníkovými.

Průběžně se provádí dopravní značení v Bakově nad Jizerou a okolí dle zpracovaného a schváleného pasportu místních komunikací města.

Je zpracována projektová dokumentace na oplocení hřiště na Malé Bělé. V současné době je tato akce stavebně povolena a vzhledem k tomu, že již byla vybrána firma, která oplocení provede, budou práce provedeny do konce července 2003.

KONEC ČINNOSTI MĚSTSKÉHO KINA

Těch pár věrných návštěvníků, kteří navštěvovali naše městské kino, už ví, že musí od 1. července letošního roku jezdit za novými filmy mimo naše město.

A věřte, že fungující kino v našem okrese můžeme spočítat na prstech jedné ruky. V Mladé Boleslavi se promítá pouze v jednom kině - ve Fóru, dále mohou diváci zhlédnout filmy v Mnichově Hradišti

a v Bělé pod Bezdězem pouze v měsících červenci a srpnu 2x týdně. Tím výčet fungujících kin končí.

Již dříve ukončila provoz dvě kina v Mladé Boleslavi, v Kosmonosích, v Benátkách nad Jizerou, v Dolním Bousově. Naposledy to je kino naše.

Naskýtá se otázka, co je příčinou takového útlumu kin nejen na našem okrese, ale v celé republice. Odpověď na ni asi nebude složitá. Odliv diváků je způsoben zpříčinou provozu multikin, prosperujících videopůjčoven, televizních programů a možná i pohodlnosti většiny nás všech.

Vstupenka v našem kině patřila mezi ty levnější na okrese, ale přesto návštěva kina pro čtyřčlennou rodinu představovala 200,- Kč na jedno představení. Zapůjčení videokazety s celovečerním filmem (nutno konstatovat, že výběr je velký) vyjde na 25,- Kč za jeden den a video už má doma téměř každá rodina. Co je tedy levnější a pohodlnější?

V zájmu zachování kina město jeho provoz dotavalo a věřilo, že situace se zlepší. Bohužel, opak je pravdou. Pro ilustraci předkládám finanční hospodaření kina v loňském roce a v I. pololetí roku letošního.

	Počet představení	Počet diváků	Prům. na představení	Příjem vstupného	Příjem na vstupenku	Výdaje	Výdaj na vstupenku	Ztráta
2002	169	2418	cca 14	117 140,-	48,44	501 267,-	207,30	384 127,-
I.p. 2003	77	940	cca 12	48 480,-	51,57	*246 347,-	*262,07	*197 867,-

*tyto částky jsou zatím pouze orientační (budou vyšší), neboť zatím nebyly vyúčtovány a uhrazeny všechny platby za I. pololetí (energie, plyn, voda..)

Možná i Vás, tak jako mě, zarazí nízký průměrný počet diváků na jedno představení. Navíc z předloženého přehledu vyplývá, že město dotavalo každou vstupenku v r. 2002 cca 150,- Kč, v I. pololetí roku 2003 už více než 215,- Kč.

Je to hodně či málo? Má další dotování prodávěného kina smysl? Kolik budou stát opravy či případné úpravy?

Takové a jistě i další myšlenky se honily hlavou

zastupitelům města při rozhodování, zda kino uzavřít a hledat další formy jeho využití, či provoz kina pro těch pár věrných dotovat. Ono totiž rozhodnout o uzavření kina (v provozu od roku 1960) není nic jednoduchého a na veřejnosti se to jistě s přílišným pochopením nesetká. Po dlouhé diskuzi a zvažování zvítězila varianta uzavření kina nejenom z ekonomických, ale i z důvodů technických (nevýhovující elektroinstalace) s tím, že je nutno hledat další možnosti využití těchto prostor.

Pokud máte nějaký nápad, víte o nějaké vhodné variantě řešení, podělte se o ni. Jistě to vedení města, rada i zastupitelstvo uvítá a bude ji zvažovat.

Na závěr si dovoluji položit otázku. Kolikrát jste byli v poslední době v našem kině? Já se musím přiznat, že už ani nepamatuji. Takže co když jsem vlastně i já, a možná také i Vy, napomohli k uzavření kina?

Jaroslava Čermáková

AKCE ROKU 2003

pokr. ze str. 1

Připravují se opravy chodníků (Podhradí) a průběžně probíhají opravy ostatních chodníků a komunikací na území města, mimo jiné např.: Je zadáno zpracování projektové dokumentace na zřízení chodníku na Malé Bělé v úseku od mostu k mlýnu (pravá strana) a poté bude zpracována projektová dokumentace na chodník v délce cca 120 m v obci Chudoplesy. Bude provedena oprava spodní části ulice Palackého. Bude položen nový povrch vozovky na přípoje k ulici Smetanově.

Bude instalováno veřejné osvětlení v Chudoplesích (1. ulice vpravo ve směru z Bakova).

Po městě byli rozmístěny nové lavičky - u školy, v Komenského sadech, u kaple sv. Barbory, u městského hřbitova a v Podstráních.

Probíhá revize a následně opravy elektroinstalace na koupališti a zároveň se zde připravuje rekonstrukce vodovodního řádu.

Nataša Kameníková, Lubomír Landa

PODĚKOVÁNÍ ZA DLOUHOLETOU PRÁCI PRO MĚSTO

Za dlouholetou práci pro město Bakov poděkoval starosta města dne 27.6.2003 na městském úřadě paní MIROSLAVĚ PENZOVĚ, městské kronikářce, která ze zdravotních důvodů rezignovala na svoji funkci. Městskou kroniku vedla 32 let.

Do dalších let ji popřál hodně zdraví a pohody a předal květinový dar a odměnu.

Poděkování za dlouholetou práci v městském kině patří taktéž pracovníkům městského kina, které ukončilo k 30.červnu svoji činnost. Vedoucí

kina KAREL KUNA, LJUBA KUNOVÁ a FRANTIŠEK VOLÁK pracovali v kině od jeho zahájení, kratší dobu zde pracovala i uvaděčka paní Rusalika Pražanová.

I jim poděkoval dne 27. 6. 2003 na městském úřadě starosta města Jiří Hieke a popřál hodně zdraví a pohody.

Mnoho let zde pracovala i paní Věra Stehliková.

Redakce "Bakovska" se k poděkování a přání hodně zdraví taktéž připojuje.

Jaroslava Čermáková

POZVÁNÍ DO MUZEA

Do jakého? Přece do toho našeho, bakovského.

Najdete ho na Mírovém náměstí u kostela sv. Bartoloměje v budově bývalé dívčí školy, v prvním patře. Můžete se zde seznámit s historií našeho města, s vykopávkami nalezenými na jeho území, s bohatou činností jednotlivých spolků, s rákosovou výrobou, která naše město proslavila, s barokními řezby, s obrazy místních malířů, s cechovními prapory, s více než sto let starými

loutkami a mnohými dalšími zajímavostmi.

O otevření "Muzea Bakovska" v r. 2002 se zasloužil místní historik PhDr. Vladimír Bednář, jehož nápad podpořilo a financovalo město.

Zavítejte při víkendové procházce městem do těchto prostor a seznámte se s naší historií. Rozhodně to stojí za to!

Otevřeno je v sobotu a v neděli, vždy od 10 - 12 a od 14 - 16 hodin.

Jaroslava Čermáková

BAKOVSKÉ POSVÍCENÍ

Do posvícení zbývá ještě nějaký ten pátek, ale já opět apeluji na všechny zájmové a sportovní organizace ve městě!

Budete na posvícení pořádat nějaké zajímavé akce, které si nechcete nechat jen pro sebe? Máte jedinečnou možnost, jak dát všem vědět "KDY, KDE A CO" budete podnikat.

Vždyť Bakovsko dostane každá domácnost! Napište nám **do konce července** a my vaši pozvánku otiskneme v srpnovém čísle.

info@bakovnj.cz

ZVÍŘETICE V PLAMENECH

V noci ze 4. na 5.července se ocitla zřícenina hradu Zvířetice "v plamenech".

Kdybyste měli to štěstí a dostali se blíž, viděli byste několika-metrové plameny, ohořelé trávy a hasiče, jak jen tak přihlížejí. Nebylo nutno zasahovat. Když jste se rozhlédli lépe, viděli jste spoustu lidí jako vystřižených z přelomu 16. a 17. století a mezi nimi filmový štáb.

Natáčela se zde noční scéna požáru Londýna v roce 1600 pro historický film s pracovním

názvem "Karel II.". Film byl natáčen pro polečnost BBC. A tak se naše Zvířetice dostanou do světa ...

Magdalena Bulířová

Nový most si filmaři zase odvezli.

BAKOVSKÉ ŠKOLSTVÍ V KONCI 18. STOLETÍ

Ještě za působení bakovského kantora Jiříka Ignáce Linky, jinak už tehdy známého představitele české kantorské hudby, začali bakovští radní s výstavbou nové školy. Bylo rozhodnuto ji postavit na původních základech předešlé budovy, tedy tam, kde dnes stojí fara. Základním materiálem se stal kámen. Když však vystavěli přízemí, zalekl se stavitel dalšího pokračování. Obával se totiž, že by přízemí neuneslo patro. Proto bylo ještě v roce 1774 stanoveno, že štok (první patro) bude postaveno ze dřeva. Navíc majitel panství, který se zřejmě na stavbě podílel, rozhodl na přání zdejšího faráře Rumpfelda, že nová budova se stane farou, neboť i stará farní budova už také dosloužila. A tak se také stalo. Starou faru zbořili a místo ní sem převezli starší roubenou budovu, jež dosud stála na Klokočce, kde tvořila součást areálu lázeňských domů. Od roku 1775 se bakovská škola tedy nachází na svém novém místě už natrvalo.

Po linkově smrti v konci prosince 1791 byl 7. ledna následujícího roku vrchností jmenován místním učitelem zdejší rodák Jan Fibiger, který se v městečku narodil v roce 1760. Fibiger byl též znamenitým muzikantem a stal se po svém vzoru, který po celý svůj život spatřoval v Linkovi, též regenschorim a prvním starším literáckého kúru. Jeho největší zásluhou však bylo, že začal pečlivě dbát o Linkovo skladatelské dědictví. Bez něho by se jen máloco zachovalo do dnešní doby. Stejně jako jeho předchůdce byl v Bakově jediným učitelem v jedné jediné třídě, do níž se muselo vejít téměř 124 žáků ve věku od šesti do dvanácti let. Byla to škola triviální, kde se vedle náboženství učilo číst, psát a počítat. V roce 1774 vydala císařovna Marie Terezie se svým spoluvládařem Josefem II. nový školský patent. Na jeho základě rada Kindermann sestavil Nový školský řád, v němž byla ustanovena povinná šestiletá školní docházka dětí ve věku od šesti do dvanácti let. Zároveň bylo stanoveno, že ve všech farních obcích bude zřízena obecná triviální škola. V Bakově taková už existovala, a bohužel nedošlo k jejímu rozšíření o další třídu.

Teprve od počátku devadesátých let 18. století jsou prováděny na všech školách jednotlivých panství inspekce krajského úřadu, jejichž úkolem bylo zjistit stav škol, počet žáků a jejich docházku do školy i existenční poměry učitelů. V Bakově byla inspekce provedena dne 8. června 1792. Zúčastnil se jí krajský komisař František Zenker, který se seznámil s místními školními poměry za přítomnosti vrchního klášterskohradišského panství Jiřího Flanderky a místního faráře Zachariáše Rumpfelda. Město Bakov bylo zastoupeno svým purkmistrem Karlem Kunou a radními Josefem Krejbičem a Vojtěchem Košáteckým.

Komise se zvláště zaměřila na počet dětí školou povinných a jejich školní docházku. Celé bakovské záduší bylo rozděleno do dvou skupin: nejbližší okolí a vzdálené okolní obce. Z blízkých obcí měly povinně docházet do školy děti kromě Bakova z Malé Bělé, Nové Vsi, Doláněk, Zvířetic, Soudné (Rečkova), Čihádek, Podhradí, Trenčína a z Horek. V samotném Bakově bylo evidováno 99 dětí, z nichž pravidelně docházelo do školy 28, občas 40 a 31 se vůbec vyučování neúčastnilo. V Malé Bělé bylo školou povinných 20 dětí, ze kterých jen 3 žáci chodili pravidelně a 10 občas. Z Nové Vsi, kde

žily 24 děti tohoto věku, chodilo jen občas 11 dětí. V Dolánkách bydlelo 12 dětí, z nichž jedno se účastnilo výuky pravidelně a 8 žáků jen občas. Ze Zvířetic (evidováno 9 dětí) docházeli 3 žáci občas. Z nedalekého Trenčína (evidováno 9 dětí) docházely 4 děti také jen občas. V Horkách (celkem 16 dětí) docházeli občas 3 žáci. Z Podhradí z 9 dětí 1 žák občas, z Čihátek ze 4 dětí též 1 žák občas. Nejlepší docházku, posuzovano relativně, měly 3 děti ze Soudné, které bakovskou školu navštěvovaly též jen občas.

Vzdálenější skupinu obcí bakovského záduší tvořily: Veselá (42 dětí), Buda (14), Dalešice (7), Bitouchov (21), Chudoplesy (13) Násedlnice (9), Studénka (2), Klokočka (3), dále Haškov a Zájezda, kde nebylo evidováno žádné dítě ve věku 6 - 12 let. Z těchto vzdálenějších obcí nedocházelo žádné dítě do výuky pravidelně. Jen občas ji navštěvovaly 2 děti ze Studénky a z Dalešic a 4 děti z Chudoples. Krajský komisař rozhodl, že tyto děti nebudou napříště docházet do bakovské školy. Řešení pro ně však nenalezl.

Docházka žáků, vykazovaná učitelem Fibigerem, se v prověřovaném školním roce ustálila na 124 dětech, z toho bylo 68 chlapců a 56 dívek. Všichni byli vykazováni, že navštěvovali školní výuku jen občas. V celém obvodu žilo 10 nemocných dětí, které byly zbaveny povinné školní docházky. Na celém Bakovsku komise evidovala 93 chudé děti.

Velký počet dětí přivedl krajskou komisi k rozhodnutí ustavit v městečku druhou třídu. Pro ni byl vrchností jmenován jako školní pomocník Josef Horák.

Krajský komisař posuzoval též učitelův plat se všemi jeho příjmy. Spolu s vrchnostenským správcem Flanderkou a představenými obce se rozhodli učitelův plat upravit:

výnos z 3 a 1/2 korce poli	5 zl.	15 kr.
za služby v kostele	3 zl.	35 kr.
obecní deputát	14 zl.	
příjmy z pohřbů	15 zl.	36 kr.
sobotáles od 102 dětí	117 zl.	18 kr.
novoroční koleda ze 317 stavení po odečtení 107 chudých a neobydlených stavení	10 zl.	30 kr.
honorář školnímu pomocníkovi	20 zl.	

V listopadu 1798 bylo učitelu Fibigerovi přidáno za řízení kúru 14 zl. 51 kr. z důchodu kostela v Mohelnici. Nutno dodat, že sobotáles byl vybírán týdně ve dvou sazbách: po 1 krejcaru nebo po 1 a 1/2 krejcaru. Všechny příjmy však učitel nikdy nedostal v uvedených sumách. Navíc ze svého musel uhrazovat náklady spojené s provozem kúru. Platil svým pomocníkům na kúru, zpěvákům na pohřbech, uhrazoval notový papír, struny a jiné. Z toho je patrné, že život kantora v malém městečku nebyl procházkou růžovým sadem.

Za pozornost stojí přibližné srovnání počtu dětí se školním rokem 2002/03. V tomto školním roce navštěvovali 1. - 9. ročník zdejší školy 443 žáci. Výuky ve víceletých gymnáziích, sportovních či jazykových školách mimo Bakov se účastní dalších přibližně 50 dětí. Z toho lze usoudit, že současný počet dětí poklesl na přibližnou úroveň před dvěma sty léty. Křivka porodnosti nadále klesá.

- ář

50 LET GYMNAZIA MNICHOVO HRADIŠTĚ

Začátkem května přišlo do naší rozvětvené rodiny milé pozvání oslavit společně se svými spolužáky a profesory již padesátileté „kulatiny“ našeho gymnázia. Úmyslně uvádím to slůvko „našeho“, jelikož tuším, že s tímto označením určitě nebudou zajedno pouze má rodinní příslušníci (maminka, tatínek a můj manžel), ale všichni absolventi této vpravdě „rodinné“ školy. Věřím, že ona přátelská atmosféra vzájemné vstřícnosti profesorů a jejich studentů dále trvá a bude pomáhat, tak jako naší generaci, překlenout období hledání sebe samých a nalézání svých osobitých cest budoucím životem.

Oslava padesátileté existence školy probíhala již od rána, v sobotu 14. června. U vchodových dveří jsme byli uvítáni současnými studenty, kteří nás pobídlí, abychom vyhledali a označili svá jména v seznamu všech absolventů gymnázia. V přízemí i v patře byly chodby a učebny zaplněny vystavovanými třídními fotografiemi, kronikami, tably a dalšími nejrozličnějšími předměty, které upomínaly na dobu studií dávnou či ještě blízkou. V učebnách jsme rovněž mohli zhlédnout velice

zdařilou výstavu výtvarných prací studentů, kteří se svou tvorbou umístili v několika soutěžích. Bývalí studenti si také mohli zakoupit almanach, vydaný k této příležitosti, hrnek s emblémem školy či podobně laděné tričko. Hlavní program probíhal v aule gymnázia, ale mnozí návštěvníci se museli této podívané zřeknout - nebylo již pro ně místo.

Akce se měla původně konat v městském divadle, ale to bylo využito jako jedna z volebních místností v probíhající hlasování o vstupu do Evropské unie. Pořadatelé tak přišli zkrátka. Je škoda, že určitě pracně nacvičovaná vystoupení, tvořená s elánem a zápalem studentů a jejich profesorů, nemohlo vidět více diváků. I tak se však domnívám, že oslava trvání gymnázia měla svou hodnotu pro každého, kdo se alespoň na chvíli vrátil na „půdu své školy“.

Všichni jste si jistě rádi připomněli svá studia, oblíbené a neoblíbené učební předměty, příjemné i nepříjemné příhody s učiteli a strasti či radosti maturity, tzv. zkoušky dospělosti, jejímž složením jsme vlastně „vpluli“ do života. Zavzpomínali na své mládí, své první lásky a přátelství, která mnohdy zůstala na celý život. To jsme ještě byli otevření všemu novému, upřímní k ostatním i k sobě samým, plní ideálů a očekáváníí věcí příštích! Ohlédnutí to bylo jistě úsměvné a optimistické.

Milí a drazí profesori! Děkujeme Vám za pochopení našich mladých duší, za trpělivost se studentskými hlavami a za neustávající snahu předat nám co nejvíce ze svých znalostí. Rádi na Vás vzpomínáme...

Mgr. Marta Masopustová

TIP NA VÝLET

Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka... Ptáte se jaká, no přece parní...

Chtěla bych vás nalákat na projížďku parní lokomotivou 310.0134 (asi v 08.30 h.) či motorovým historickým vláčkem 131.1 (kolem poledne) v sobotu 16.8.2003 se zastávkou v Bakově. Cestou se vlaky zastaví i na delší dobu v Rabakově a v Dětenicích, abyste si mohli se svými ratolestmi prohlédnout tamní okolí.

Jízda těmito zvláštními vlaky je uspořádána na počest 120. výročí tratě Libáň-Dětenice-Bakov. V době uzávěrky nebyly ještě k dispozici jízdní řády, ale budou včas zveřejněny na výlepkových plochách či na železniční zastávce a upoutávky uslyšíte i v rádiu.

V příštím čísle přineseme článek o historii této tratě.

Magdalena Bulířová

MŠ BAKOV SE PŘEDSTAVUJE

MŠ Bakov nad Jizerou má pět tříd a v každé z nich je zapsáno 27 dětí. Třídy jsme pojmenovali podle barevných korálků. Děti tedy navštěvují třídu žlutých, zelených, modrých, červených nebo fialových korálků. Prioritou naší školy je vytvořit rodinné prostředí. Proto výchova probíhá ve věkově smíšených skupinách od 3 do 6 let. Takto vytvořené skupiny mají řadu výhod. Nejmladší děti si lépe zvykají na nové prostředí, jsou dříve samostatnější, dokáží lépe spolupracovat. Velmi dobře se rozvíjí sociální myšlení, jedináčci mají možnost zažít "sourozenecké vztahy", děti se učí ohledům k mladším a slabším, učí se přijímat specifické potřeby druhých, učí se toleranci. Ve třídě mohou být spolu sourozenci a kamarádi podle přání rodičů.

Naše školka využívá pro hry dětí poměrně rozlehlou zahradu. Ta je vybavena průlezkami, dřevěnými domečky a čtyřmi pískovišti. Zahradu dotváří vzrostlé stromy a keře, které tak vytvářejí přirozená zákoutí pro dětské hry.

Provoz. doba MŠ: 6.00-16.00 h.

Děti mohou do své školky přicházet do 8.15 hod., po domluvě i později podle potřeb rodičů. Při nástupu do MŠ je možný, v rámci adaptace na prostředí, pobyt rodičů ve třídě společně se svým dítětem.

Rodiče měsíčně přispívají na neinvestiční náklady MŠ 200,- Kč. Stravné při celodenním pobytu dítěte v MŠ činí 21,-Kč/den.

O děti v naší mateřské škole pečujeme:

Dagmar Vlastová - ředitelka školy, Věra Doškářová - zástupkyně ředitelky a paní učitelky: Marie Sedláčková, Věra Havrdová, Dana Dvořáková, Štěpánka Oliveriusová, Jarmila Myšáková, Ivana Maděrová, Milena Hammerová, Václava Bajerová.

Chutně a zdravě vaří:

Miluše Urbanová-vedoucí školní jídelny, Anna Šubrtová - vedoucí kuchařka, a kuchařky - Romana Pecková a Jaroslava Korelová.

O čistotu školy dbáme:

Drahomíra Jachková - uklízečka a prádlena a další uklízečky: Jaroslava Prudíková, Jana Dýnková a Marie Šedinová a školník Ladislav Mlynka.

Všichni zaměstnanci MŠ si jsou vědomi, že dítě tráví v kolektivu své školčky většinu dne. Je proto důležité, jaké prostředí mu my, dospělí, připravíme, aby dítě mohlo tento čas co nejradostněji prožít.

Pedagogický kolektiv školy nyní dokončuje nový školní vzdělávací program. Při jeho tvorbě vycházíme z motta naší školy:

Štěstí je taková šňůrka, na kterou navlékáme korálky, taková malá štěstí, čím jsou drobnější a čím je jich víc, tím je štěstí větší.
J.Werich

Naše koncepce:

Usilujeme o neformální vztahy a propojenost MŠ s rodinou. Společně se snažíme vytvořit citově vřelé prostředí uprostřed přírody, kde se všichni dokážeme radovat z každodenních maličkostí, kde se každé dítě cítí šťastně, úspěšně a v bezpečí a kde je dostatek příležitostí k tomu, aby z každého

jedince vyrostla osobnost s vlastním názorem a zodpovědností.

Víme, že při naplnování této koncepce je velmi důležité, aby školka nezůstávala izolovaným subjektem. Snažíme se do naší činnosti zapojovat rodiče, spolupracujeme se ZŠ, rádi se předvedeme veřejnosti v našem městě. Do budoucna bychom také chtěli navázat neformální vztah s našimi novými sousedy, obyvateli domu s pečovatelskou službou.

Věřím, že se nám v naší školce bude dařit i nadále udržet tým společně vytvářející atmosféru pohody a že naše MŠ bude stále plná veselých a spokojených dětí. Přála bych si, aby každý absolvent naší školčky mohl v dospělosti říci tu známou větu Roberta Fulghuma: "Všechno, co potřebuji znát, jsem se naučil v mateřské školce".

Jak jsme prožili školní rok 2002-2003

Naše vánoční zvonečky

Každý svátek a významná událost se v mateřské škole stává slavností, kterou spolu prožívají zaměstnanci i rodiče. Některé jsou plné veselí, zábavy a pohoštění, jiné jsou dojemné, hluboce oslovující srdce přítomných. Takové byly i "naše vánoční zvonečky". Sešli jsme se o první adventní neděli na naší zahradě. Děti se svými rodiči a zaměstnanci MŠ. Všichni s malými zvonečky a svíčkami v rukou. Zapálili jsme si první svíčku na adventním věnci, rozsvítili vánoční stromček, popřáli jsme si klidný advent, předvánoční období plné radosti a bez stresů a krásné vánoční svátky. Potom jsme za zvonění zvonečků a s rozsvícenými svíčkami společně došli na náměstí, kde jsme se připojili k programu dětí ze ZŠ. Byl to krásný podvečer a všichni věříme, že se stane v našem městě hezkou tradicí.

Zimo, zimo, táhni pryč

4.4.2003, právě před nedělí, kdy se podle pranostik vynáší Morana, jsme se i my vypravili rozloučit se s paní Zimou. Za doprovodu zvucných a hlučných nástrojů se celá naše mateřská škola vydala k Jizeře do Rybního Dolu. Paní učitelky Moranu zapálily a hodily do řeky. Děti pomáhaly říkankou: "Zimo, zimo, táhni pryč, nebo na tě vezmu bič. Odtáhnou tě za pačesy, za ty hory, za ty lesy".

Výprava do pohádkového lesa

Každé jaro vyrážíme na delší procházky. Vezmeme si svačtinu a pítí do batůžku a můžeme být až do oběda v přírodě. No a protože máme rádi pohádky, vypravili jsme se tentokrát do kouzelného lesa. Ani nám to nebudete věřit, ale v leseku u Ostrova jsme potkali čarodějnici. Děti říkaly, že byla moc hodná, protože jim dala perníčky a také, že měla úplně stejné boty jako paní učitelka. Dětem jsme vysvětlili, že to byla jenom náhoda a příště se budeme těšit na shledání třeba s vodníkem.

Za skřítkem Pelíškem

Znáte nějakého skřítko? Děti z naší MŠ moc dobře. Jmenuje se Pelíšek, bydlí v Prachovských skalách a my jsme za ním jeli 29.května na celodenní výlet. Se svačinkou a pitím v batohu, krásným počasím a dobrou náladou nás pan řidič odvezl autobusem do Maršova a pak už hezky po svých a po zelené. Za pěkné chování v lese nám skřítek Pelíšek poradil tajným znamením, kde máme hledat poklad. A byl tam - plná truhlička

čokoládových zlaťáků. Naše putování bylo završeno špláchním v Jinolickém rybníce. Lehce znavené nás autobus dovezl zpátky k naší školce a v 15:15 jsme byli u mamky a tatky.

Loučení s předškoláky

19.6. proběhla v sále na radnici již tradiční akademie naší školky, spojená s rozloučením s budoucími školáky. Předškoláci z každé třídy předvedli svá vystoupení. Odesli si upomínkový kalendář od svých učitelek a pěkné dárečky od Sboru pro občanské záležitosti. Děti měly obrovskou radost z velkého potlesku a všechny nás překvapila příjemná atmosféra celého odpoledne.

V těchto dnech si již děti i zaměstnanci MŠ užívají zasloužených prázdnin a dovolené. Čas ale rychle letí a začátek září na sebe nenechá dlouho

čekat. Naši předškoláci už budou školáky a jejich cesty naberou od září nový směr. Se školní brašnou na zádech - definitivně. Děti však na naši školku nezapomínají, rády se vracejí, aby se alespoň na chvíli staly zase bezstarostnými předškoláky. Přijdou se ukázat s taškou na zádech, pochlubit s vysvědčením, ale především si pohrát a popovídat si. Neskrýváme, že máme z takových návštěv radost a že jsme hrdé, když si naši bývalí svěřenci vedou úspěšně ve škole i v životě. I pro nás, zaměstnance MŠ, začne nový školní rok a vítám zase nové děti. Začátek září je zatěžkávací zkouškou nejen pro ně, ale i pro rodiče a učitelky. Všichni si zase musíme na sebe zvyknout. Sem tam ukápneme i slzička. Ale až se děti přesvědčí, že pro ně maminka každý den opravdu přijde, uklidní se. Až zjistí, že na ně čeká spousta zajímavých činností, začnou se těšit. Až usoudí, že je do školky škoda nechodit a je to tam prima, bude vyhráno. I my se přizpůsobíme tempu a zájmu dětí, jejich požadavkům a přáním. Až budeme vědět, co od nich můžeme čekat, co se chtějí naučit, až se poznáme s jejich rodinami, až je provedeme čtyřmi ročními obdobími, bude další školní rok minulostí.

Dagmar Vlastová, Václava Bajerová

NÁZORY ČTENÁŘŮ...

Každěmu je škoda, že jste se rozhodli vydávat Bakovsko zdarma - a jistě ve velkém nákladu. Nebylo by vhodnější nechat tu lemovou cenu a ještě uctěvat dobrovolnou sbírku na kompařistě? Jistě by každý rád přispěl dle svých možností. Dle mých počtů do toho dáte za rok alespoň 36.000 Kč za Bakovsko
díčovskyně

ŠKOLNÍ AKADEMIE

V úterý 24. června proběhla v divadelním sále radnice školní akademie naší základní školy. Žáci a žákyně předvedli vystoupení, které mělo velký úspěch nejen dopoledne, když hráli pro spolužáky, ale hlavně večer, kdy se na ně přišli podívat rodiče, příbuzní a známí.

A co vše si žáci se svými učiteli připravili?

Recitaci básní, dramatinizaci, zpívání, hru na flétny a kytary, cvičení, tanec, anebo vše dohromady a najednou.

Nacvičování jednotlivých vystoupení bylo někdy namáhavé a zdoluhavé, zabíralo i spoustu volného času mimo školu, ale všechno to vynaložené úsilí stálo přece jen zato. Nejvíce se líbila gymnastika Kristýny Nevřivé ze 6. ročníku nebo snad „break dance“ deváťáků, anebo „Stonožka“ z prvních a druhých tříd? A co vystoupení s kytarami a flétnami pod vedením paní učitelky Brychové a Vrabcové? A nezapomenutelný pěvecký sbor druhého stupně paní učitelky Brodské? To je stále jen malý výčet úspěšných vystoupení. Vřelý potlesk toho byl důkazem.

Samozřejmě se také celé představení neobešlo bez chyb a chybiček - zapomenutí textu nebo kroků, „přebreptnutí“. Není divu. Nervozita udělá své a horko a dusno také. Žákům ale nechybělo nadšení a odvaha se projevit.

Nemalé množství diváků, které se shromáždilo v sále, mohlo odcházet, a také odcházelo spokojeno. A žáci a učitelé? Ti si to určitě za rok zopakují.

Marcela Tomaščíková, 9.B

VE STÍNU ŠKOLNÍCH ZDÍ

Základní škola - již její samotný název napovídá, co do nás měla za dlouhých devět let vložit. Ano, právě devět let se odpočítalo od chvíle, kdy jsme první stanuli ve stínu školních zdí. Ve stínu, který nás s plynoucími dny našeho života čím dál více nutil setrávat v obležení učebnic a odborných encyklopedií.

Se stejnou rychlostí, s jakou se převrátily neobložené minuty našeho raného věku, přišly postupně i spousty nových poznatků. Jak však dokážeme své získané vědomosti zúročit v dalším životě? Do jaké míry lze teď uplatnit naši hbitou orientaci ve spleti algebrických výrazů? Jak dokážeme odolávat nástrahám jazyka nejen mateřského, avšak i cizího, a s jakou přesností jsme schopni sprádat pavučinu dějin?

Jako by každý z nás stanul místo na prahu základní školy na úpatí jakéhosi Mount Everestu. Tak, jak jsme pomalu stoupali k vrcholu, pustili jsme se máminy sukně a zanechali za sebou všechny hračky. S přibývajícím rozumem jsme ale ztratili i velkou dávku fantazie. Fantazie, která v nás smí dlít jen v dětském věku.

Výstup nahoru byl sice náročnou zkušeností a mnohdy se každý z nás toužil ohlédnout zpět, ale právě základní škola nám měla vštípit myšlenku, že obracet své kroky dozadu bývá často zrádné.

S dosud největší životní křížovatkou jsme se však potýkali až na úplném konci. Stálo před námi totiž rozhodnutí, podle kterého směrníku se dále vydáme. Teď se naše cesty nadobro rozcházejí.

Jako bychom se však ještě chvíli vznášeli na křídlech blízké i vzdálené budoucnosti a jen zdánlivě otáčeli své pohledy do mlhy pod námi. Za pár krátkých týdnů se ale budeme muset snést znovu na zem a s tichou ozvěnou základní školy klást své stopy na ta pravá místa.

Hana Dvořáková, 9.A

SLAVNOSTNÍ VYŘAZENÍ 9. ROČNÍKŮ ZŠ

Jak začít? Snad uvést ta známá slova: „Každým dnem něco začíná, každým dnem něco končí...“ Vzpomeňme si na svá vlastní školní léta a toužebně očekávané poslední zvonění. Zvonek zazvoní. Otevírá se nedozírný svět a zdá se, že možnosti jsou nekonečné.

Než se však ze žáků stanou noví absolventi základní školy, jsou každoročně zváni na městský úřad, kde proběhne jejich slavnostní vyřazení. Žáci tak mají možnost zavzpomínat, v myslí se rozloučit s prošlými léty a uvědomit si, že dveře dětství se pomalu zavírají.

Letošní rozloučení s nejstaršími žáky probíhalo ve čtvrtek 26. června, den před oficiálním ukon-

čením školního roku. Deváté ročníky přivítala, po úvodním přednesu Lucie Navrátilové ze 7.A, paní Anna Dvořáková (za Sbor pro občanské záležitosti). Dále žáky svým projevem oslovil pan starosta Jiří Hieke a své slovo měla i ředitelka bakovské školy Mgr. Zdeňka Dlasková. Žáci pak jednotlivě přistupovali k pamětní knize, kde se podepsali. Následovalo dekorování barevně odlišenými stužkami pro dívky a chlapce doprovázené blahopřáním matrikářky paní Aleny Zajícové, již zmíněného pana starosty a paní ředitelky. Každý nejstarší žák na škole obdržel symbolicky květinu od letošního prvníčka. Slavnost ukončila básní Lenka Tomcová ze 7.A.

A co žákům popřát? Mí milí absolventi! Ať vám v životě, a to nejen školním, svítí sluníčko, a pokud jej schovají černé mraky, ať opět na vaši cestu zasvítí...

Mgr. Marta Masopustová

ŠKOLNÍ AKADEMIE OČIMA ŘEDITELKY ZŠ

„Veřejné vystoupení je i dobrou prezentací školy“, uvedla ředitelka základní školy v Bakově nad Jizerou Mgr. Zdeňka Dlasková v rozhovoru s Mgr. Martou Masopustovou věnovaném školní akademii, která se konala pro veřejnost v úterý 24. června od 18 hodin.

Jistě Vás, diváky, bude zajímat, jak vypadalo zákulisí příprav této obnovené školní akce, která byla bezpochyby úspěšná, ať už z hlediska zájmu veřejnosti, tak i pěkného výkonu účinkujících.

Paní ředitelko, školní akademie se již nějakou dobu v Bakově neuskutečnila. Co Vás opět přivedlo k realizaci takového projektu?

Chtěla jsem, aby školní děti předvedly svým rodičům a veřejnosti, co se dokáží pod vedením svých učitelů a učitelek naučit. Myslím si, že veřejné vystoupení je i dobrou prezentací školy a práce jejich pedagogů.

Jak velký měly zájem dětí, ale i učitelé se na této akci podílet?

Zájem byl velký, jak ze strany učitelů, tak především dětí, zvláště pak na I.stupni. Důvodem možná bylo i to, že poslední veřejné vystoupení žáků základní školy proběhlo 28.10.2000 při městské slavnosti předávání praporu městu Bakovu.

Žáci se mohli prezentovat v různých oblastech. Kterým aktivitám dávali v přípravách akademie podle Vašeho názoru přednost?

Domnívám se, že děti upřednostňují pohybové aktivity. Jak jste ale mohli sami vidět v programu, nevyhýbají se ani zpěvu a recitaci.

Jistě nebylo jednoduché říci zájemcům o účinkování, že své umění z jakýchkoliv důvodů předvést nemohou. Jakým způsobem jste proto vybírali jednotlivá čísla programu a také účinkující?

Výběr vystoupení a účinkujících byl plně v kompetenci učitelů, kteří s žáky program nacvičovali. Nebyla tedy žádná omezení.

Mohla byste nám také přiblížit, jak probíhaly přípravy na tuto časově náročnou akci?

pokračování na str. 6

ŠKOLA HROU

Škola v přírodě - Borovice

15.6. odjeli žáčci a žákyně 1. stupně se svými učitelkami do školy v přírodě v Borovici. To bylo těšení!!! Po několikaletých zkušenostech můžeme zodpovědně říci, že takový týden se nedá vyvážit mnoha týdny ve škole, co se týče společných návyků, sejetí s přírodou, samostatností a družností. My, učitelky, daleko více poznáme své děti, jejich potřeby, záliby i vlastnosti. Dá se říci, že jsme společně prožili týden pohody, radosti, přátelství. Prvníáči zůstali v Bakově, ale ve středu se na nás přijeli podívat a užít si s námi.

Druháci se na pět dní, které prožili v Borovici, proměnili v panoše. Čekala je dlouhá a zajímavá cesta královstvím k čaroději Zababovi, který zaklel krále Jana. Vyrobili si oblečení a každý si udělal svůj meč. Na cestě se setkali s vodníkem, kterému museli v potoce sebrat zlaté valouny. V lese na ně čekala babice Květnice. S ní poznávali čarovně, léčivě bylinky. Děti musely při záchraně Jana ukázat svou chytrost, šikovnost a bojovnost. Prošli i veselým královstvím ke Kindernožce, které zazpívaly pěkné písničky a ona jim zato dala vajíčko. Nejvíce se obávaly království tmy, ale i tady prokázaly statečnost a odvahu, kterou musí budoucí rytíři mít. Všechny děti prošly bez problémů. Nakonec se opravdu dostaly až ke hradu, kde žil Zababa, společně ho přemohly a zachránily krále Jana. Jeho posel je na závěr všechny za odvalu a statečnost pasoval na rytíře.

Všem dětem se putování moc líbilo a už se těší, jaké dobrodružství je bude čekat příští rok.

Mgr. Jaromíra Rudolfová

My, **třetřáci**, jsme prošli dobou dinosaurů a pravěkem. Vydávali jsme se do jeskyní, stali se archeology, procházeli temnou nocí, bojovali s mamuty.

Z našich deníčků:

Je pondělí sbíráme dinosaurů vejce, nosíme mláďátka k jejich mamince, stopujeme nepřátele. Celý den poznáváme život dinosaurů, jejich jména. I my jsme dinosaur a většinou vyhráváme my, megasauři. Patříme mezi ty největší býložravce: Je to dobrý, je to dobrý, my patříme mezi obry! *Megasauři.*

Dnes v úterý procházíme dinosaurím parkem a připravujeme táborák. Nacvičujeme pokřik a posunkový rozhovor s pramáti Evou. Hurá,

zvítězili jsme mezi třetřáky! A ptakosauři křičí: "Krá, krá, krá, jako správný pták, vyletíme do oblak. Krá, krá, krá!!!" *Ptakosauři.*

Víme už o dinosaurech hodně? Podle cen, které jsme vyhráli, ano. Ale co soutěž: Sežere mě? Zpráva od dinosaurů: Jste moc šikovni a v puzzlích vyhrávájí ptakosauři. Ale my, tyranosauři, pokřikujeme: "Týrám jeho, týrám sebe, maso nepadá nám z nebe. Jsme největší masožravci!" *Tyranosauři*

My *drakosauři* čekáme na čtvrtek. Ze zápasů nás vyhání déšť. Jdeme plavat a hurá! Pavlínka a Lukáš už plavou. A už je to tu! I my vyhráváme, víme téměř všechno. *Teri, Verča, Mirek, Tomáš a Miša.*

Jediný stín je balení a loučení. V pátek odjíždíme zpět. Určitě spokojeni, kamarádštější, znalejší života v přírodě a důvěřivější v sama sebe.

Marie Sejalová

I čtvrtáci se vydali strávit pár dní v přírodě. Putovali s Rumburakem z Borovice na ostrov Pultanela. Cestou navštívili různé země. Např. Fantomasovu, kde museli překonat jeho vynález. V pohádkovém království musel každý místo Roxany podojít skoro opravdovou krávu. Ve Vodníkově zemi bylo třeba vylovit předměty z bazény, ale vodník je

dobře hlídal. Porazit ho nebyla vůbec snadná věc. Lehké nebylo ani oblékání a krmení novorozenců. V zemi Bystrozrakého musel každý jít poslepu podle lana v lese a navléknout tkaničku do boty. Ke správné pohádce patří také jízda na koni. Všichni si to vyzkoušeli na jízdně v Horní Bukovině, kde čekali čtyři osedlaní koně. Nebylo vůbec lehké vylézt na koně, objet dvakrát jízdnaru a seskočit. Někteří se i maličko báli. Ale jeli všichni a odměnou jim bylo i předvedení dvou nových hříbat. Největší úspěch ale slavila královská hostina. Ale nemyslete si, to není jen sednout si a jíst. Pro čtvrtáky to znamenalo dojít do lesa na dříví, vyrobit kvrdlík, rozdělat a udržovat oheň, uvařit gulášovou polévku ze sáčku a přidat očištěné brambory. Snad nejtěžší

bylo udržet oheň pod kotlíkem. Hoši se něco nafoukali. Ale výsledek byl báječný. Hostina jak má být. Všichni jedli z jednoho kotlíku a užili si u toho spoustu legrace. Nakonec si opekli i buřty, ale polévka byla lepší. Zajímavé bylo setkání s ježibabou v perníkové chaloupce. Každý musel

vsadit zlaťák a zahrát si s ní v kostky. Kdo vyhrál, odnesl si dva zlaťáky, kdo prohrál, neměl nic. Ale všichni si mohli uloupnout perníček z chaloupky. Zejména chlapce zaujala střelba ze vzduchovky na terč. Nejlepší výsledek Honzy Rindta byl 39 bodů z 50 možných. A to je velmi dobrý výsledek. Závěrečná noční stezka odvahy některé trochu vyděsila. Každý musel projít okolo hřiště a podepsat se u tří svíček. Objevila se i nějaká strašidla, ale byla celkem hodná. Někdo se bál, někdo se smál, ale šli všichni. Všichni čtvrtáci se nakonec dostali na Pultanelu a každý se stal čarodějem první kategorie. Pobyt v Borovici se všem líbil a už těšíme se na další školu v přírodě.

Mgr. Helena Kaluhová

Pro **pátý** ročník byla škola v přírodě ve znamení INDIÁNŮ. Ještě ve škole si vyrobili trička a čelenky. Indiáni byli rozděleni do různých kmenů, ve kterých plnili i ty nejroztodivnější úkoly. Vymysleli si vlajku i pokřik. Základem bylo naučit se tajné šifry. Za těch pár dnů museli vyluštit několik zpráv v "morseovce" a obrázkovém písmu. Prokazovali i pohybové dovednosti, jako třeba plížení vpřed, prolézání pavučinou, běh přes různé překážky. Asi největší úspěch měl běh v terénu, který končil ukořistěním fáborku v potoce. Byli jsme všichni neskutečně mokří, ale spokojeni. Takového soutěží bylo

ještě plno.

Pro pátou třídu už škola v přírodě končí, ale jsme přesto šťastní, že jsme mohli ten Indiánský týden v Borovici prožít.

Mgr. Blanka Černá

BAKOV NA 105,7

Jste-li posluchači rádia Jizera, jistě vám neuniknou rozhovory s představiteli jednotlivých měst našeho okresu. Každou osmou středu přijde řada i na bakovské vedení města. Nezapomeňte si tedy naladit 16.července, 10.září a 5.listopadu ve 12. h. FM 105,7 (v repríze ve čtvrtek od 18.hod.).

FINANČNÍ PŮJČKY, LEASING, SPOTŘEBITELSKÉ ÚVĚRY

OD 5.000 DO 30.000

BEZ RUČITELE,

PRO ZAMĚSTNANCE, DŮCHODCE, PODNIKATELE

727 888 943 605 430 100